

[Landbrugsministeren.]

ærede Medlems Indsigt i disse Forhold er saa forfærdelig værdifuld.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte, at disse mine Udtalelser ikke var elskværdige. Hertil skal jeg sige, at jeg troede, det var en Elskværdighed overfor det ærede Medlem at citere hans Udtalelser fra Rigsdagstidende. Det ærede Medlem maa vel mene, at disse Udtalelser er værdifulde, og saa synes jeg, det ærede Medlem skulde være taknemmelig, naar jeg citerer ham. Men naar det ikke er Tilfældet, skal jeg nok undlade at citere det ærede Medlem alt for ofte i Fremtiden.

Til sidst udtalte det ærede Medlem, at det, vi skulde have frem, var Rentabilitet i Landbruget. Jeg skal blot henvise det ærede Medlem til hans Partifælle, fhv. Folketingsmand Fraenkels Udtalelser fra denne Plads — enhver kan nok huske hvordan han betegnede noget saadant.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Om det er en behagelig eller ubehagelig Opgave for den højtærede Landbrugsminister, synes jeg er saa komplet ligegyldigt. Naar han er sat paa den høje Post som Chef for Landbrugsministeriet, maa han naturligvis ogsaa finde sig i undertiden at komme til at staa overfor mere ubehagelige Opgaver. — Ministeren gjorde opmærksom paa, at Regulering og Hævning af Priserne paa Hjemmemarkedet har sin store Vanskelighed, fordi Eksporten spiller saa stor en Rolle i Sammenligning med Hjemmeforbruget. Ogsaa jeg har gjort Rede for, at saadanne Vanskeligheder naturligvis i betydelig Grad er til Stede, men jeg mener, de kan overvindes, i alt Fald i nogen Grad. Naar det drejer sig om Kødproduktionen, ved den højtærede Landbrugsminister jo, at omtrent 70 pCt. af hele Kødproduktionen bliver konsumeret indenfor Landets Grænser, og derfor er det, vi tillader os at spørge, om der er nogen Mening i, at Kødet vedblivende skal foræres bort, for det kan man vel nok sige, at det bliver, naar der betales 5—7—9 Ø. pr. Pund for gode Produkter. Skal vi ikke anstrenge os for, at de vedkommende i alt Fald kan faa en nogenlunde antagelig Pris? Hvis der er Villie til Stede hos den højtærede Minister, hvis han vil samarbejde med os andre, vil det kunne lade sig gøre, derom er der ingen Tvivl.

Der er det kedelige ved det, at vi under

Debatter her i Rigsdagen altid misforstaar hinanden. Nu siger den højtærede Minister, at jeg har sagt, at selv om Kødpriserne fordobledes, vilde der vedblivende være det samme Forbrug. Jeg har netop kritiseret Kødpriserne og sagt, at jeg ikke forstaar, at de er saa høje her i København, naar man ved, hvilke Priser vi faar for vore Varer. Nej, Kødpriserne er sandelig høje nok, men det er Priserne paa de levende Kreaturer, der er saa latterligt langt nede, og det er derfor, jeg synes, at Landbrugsministeren sammen med os andre skulde gøre et Arbejde for i alt Fald at faa dem hævet noget.

I Øjeblikket er det saa frygteligt at nævne Ordet Minimalpris. Ja, Hukommelsen er jo kort. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i 1917—18 var man fra den radikal-socialistiske Regerings Side ikke bange for at sætte Foranstaltninger i Kraft; da var Priserne himmelhøjt oppe, men da blev der for hver Landmand, der eksporterede, fastsat en Afgift, som skulde bidrage til at holde Kødpriserne noget nede, i alt Fald for den fattige Befolkning. Jeg ved ikke, om Ministeren har glemt det, men det ligger dog ikke saa forfærdelig mange Aar tilbage i Tiden.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde opmærksom paa, at hvad Kødproduktionen angaar, er Stillingen den, at Kødforbruget her i Landet optager det meste af Kødproduktionen i Øjeblikket, og derfor var det muligt paa det Omraade at hæve Indtægten for Landbruget gennem en Hævning af Priserne paa det indenlandske Forbrug. Det er rigtigt; men jeg har ogsaa sagt til det ærede Medlem, at jeg er villig til at gaa med hertil, det er det, Lovforslaget er Udtryk for: Destruktion og en Slagteafgift paa omtrent 20 pCt. bidrager i høj Grad til at hæve Priserne. Men hvis man mener, det er utilstrækkeligt, og derfor vil have Minimalpriser, saa maa man selvfølgelig tage det næste Skridt, og det er en Begrænsning af Produktionen, ellers er det en umulig Opgave at løse.

Jeg ved meget vel, at det, som interesserer det ærede Medlem mest, er Produktionen af de store Dyr, det, som man igennem Slægtled har været indstillet paa i Syd- og Vestjylland: Produktionen af Stude, Kvier og lignende. Men paa det Omraade skal man betydeligt op med Priserne, før man kan sige, at Produktionen er lønnende. Det ærede Medlem ved meget vel, at fordi vi hæver Priserne med en 10—15 pCt., bliver